

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 20-12-2017
Enhed: AELSAM
Sagsbeh.: DEPISH
Sagsnr.: 1708997
Dok. nr.: 497262

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 6. december 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 290 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Flemming Møller Mortensen (S).

Spørgsmål nr. 290:

”Ministeren bedes oplyse, hvorfor det for nuværende kun er ørelæger, der hhv. må skylle og foretage sugning i ørene?”

Svar:

Til brug for min besvarelse har ministeriet anmodet Styrelsen for Patientsikkerhed om bidrag, som jeg henholder mig til. Styrelsen for Patientsikkerhed oplyser:

”Styrelsen for Patientsikkerhed kan generelt om øreskylning og sugning oplyse, at det er behandling af situationer, hvor en øregang er tilproppet med ørevoks. Hvis øregangen lukker helt til, kan personen ikke høre på det pågældende øre. Man kan på apoteket købe udstyr til selv at behandle tilstanden – både dråber til at blødgøre ørevoksen og en ballon til at skylle med – men nogle gange er det ikke nok, f.eks. hvis ørevoksen er meget fast eller øregangen er meget snæver. Her kan der være behov for behandling ved en sundhedsperson.

I medfør af lovbekendtgørelse nr. 990 af 18. august 2017 af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, § 74, stk. 2, er det forbeholdt for læger at foretage operative indgreb, hvilket omfatter indførelse af apparatur i naturlige legemsåbninger. I det omfang patienten har behov for at få hjælp til skylning eller sugning af øre, vil det derfor i udgangspunktet være en læge, der skal forestå behandlingen, i det omfang der indføres apparatur til skylning eller sugning i ørene.

Øreskylning varetages høj grad i almen praksis, og det er en opgave, som lægen kan vælge at delegere til f.eks. en sygeplejerske. Det kan dog i nogle tilfælde være nødvendigt at få den praktiserende læge ind over, hvis der er tale om et særligt vanskeligt tilfælde.

Det er i udgangspunktet tilladt for alle læger at foretage behandlingen, men i nogle tilfælde kan opgaven ikke løses i almen praksis, og patienten vil blive henvist til en praktiserende speciallæge i øre-, næse- og halssygdomme. Denne har bedre udstyr og er mere erfaren med de vanskelige tilfælde.

Patienten kan i øvrigt også direkte søge en praktiserende speciallæge i øre-, næse- og halssygdomme uden forudgående henvisning.”

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Ida Stube Holst